

PRZEKĘSOWANIE (2) *sb n*

Pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz -owa-); a jasne.

sg I przekęsowani(e)m (1). ◇ pl A przekęsowaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. przekęsić.

Przegryzanie; przen (2) :

a) *Mówienie z przerywaniem, cedzenie słów [czego] (1) :*

*W połączeniu szeregowym (1): A ielli też iuż gdzie ná mieyfcu między dobremi towárzyszmi vfiędzie/ tedy ielli co mowi/ to iuż z onã przewłokã/ z onã poštãwã/ z onym przekęśowãniem słowek/ z onym rzkomo zãiąkowãniem/ áby thák rozumiano iż z rozmyśłem mowi. *RejZwierc* 53.*

b) *Kpina, uszczypliwość (1) : Zęby zãfię lwie/ znãczã przekęśowãnia/ ktorými [heretycy] vftãwicznie łzczypia/ łzãrpãia y tãrgãia sławę Papieżow/ Biskupow/ księżey/ mnichow/ y fãmych świętych z Chriřtufem *WujNT* 860.*

Cf PRZEKĘSOWAĆ